

F. t. L. om Ændr. i L. om Arbejdsanvisn. og Arbejdsløshedsforsikr. m. v.

8 Kr. 60 Øre. Samtidig finder der saa en Stigning Sted af *Børnetillægget*, der forhøjes til 1 Kr. 05 Øre. Grænserne for *Husleje-hjælpen*, henholdsvis 60 Kr. og 40 Kr., ændres ved Svingninger i Boligudgiftstallet 566 Kr. paa 5 pCt., d. v. s. forhøjes med henholdsvis 3 Kr. og 2 Kr. ved en Stigning i dette Udgiftstal paa 29 Kr.

Arbejdsløshedsloven har imidlertid ikke blot fastsat en Prisregulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb, men indeholder desuden ligesom Loven af 31. Januar 1946 *Regler om Prisregulering af de Sats, hvorefter der ydes de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser Tilskud fra det offentlige.*

I Henhold til § 13, Stk. 1 a), ydes der saaledes de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser et aarligt Tilskud, der beregnes procentvis i Forhold til de af de nydende Medlemmer i det foregaaende Finansaar indbetalte Medlemsbidrag.

Tilskudsprocentens Størrelse afhænger af den gennemsnitlige Aarsfortjeneste inden for vedkommende Fag og udgør saaledes for Fag med en Gennemsnitsindtægt paa 2 000 Kr. eller derunder 90. For Fag med Aarsfortjenester mellem 2 001 Kr. og 3 300 Kr. nedsættes Procenten med 1 Point, for hver Gang Indtægten overstiger 2 000 Kr. med et Interval af 42 Kr., for Fag med Aarsindtægter mellem 3 301 Kr. og 3 650 Kr. yderligere med 2 Points for hvert paabegyndt Interval af 50 Kr. og for Indtægter paa 3 651 Kr. eller derover yderligere med 3 Points for hvert paabegyndt Interval af 50 Kr., dog at Tilskudsprocenten ikke kan nedsættes under 15, hvilken Procent naas ved en Gennemsnitsindtægt paa 4 101 Kr.

De nævnte Indtægtsgrænser samt Intervallerne paa henholdsvis 42 og 50 Kr. reguleres i Henhold til § 13, Stk. 1 d), hvert Aar paa Grundlag af Gennemsnittet af de af Det statistiske Departement efter Varepriserne i April, Juli, Oktober og Januar Maaned i det foregaaende Finansaar beregnede Tal for Udgiften til Fødevarer, Klæder, Fodtøj, Vask, Brændsel og Belysning efter det Normalregnskab, der benyttes til Beregning af det Udgiftstal, efter hvilket Tjenestemændenes Reguleringstillæg blev fastsat i Henhold til § 90 i Tjenestemandloven af 1931, d. v. s. paa samme Grundlag som Maksimumsbeløbene for Dagpengene i Henhold til § 15, Stk. 3. Det er dog paa samme Maade som med Hensyn til Maksimumsbeløbene kun $\frac{1}{3}$ af Indtægtsgrænserne og Intervallerne, der reguleres, saaledes at denne Trediedel forhøjes med 25 pCt. for hver 10 pCt., det nævnte Udgiftstal over-

stiger 1 800 Kr., d. v. s. at Grænserne og Intervallerne forhøjes med $8\frac{1}{3}$ pCt., hver Gang Udgiftstallet stiger med 10 pCt., eller med 83,3 pCt. af den eventuelle Stigning.

Ved § 12, Stk. 1, i Lov Nr. 27 af 31. Januar 1946 er Reguleringsbestemmelsen i § 13, Stk. 1 d), i Overensstemmelse med den ved § 12, Stk. 2, gennemførte Ændring af Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, ændret, saaledes at Indtægtsgrænserne og Intervallerne nu forhøjes i samme Forhold som Udgiftstallet, d. v. s. med 10 pCt. hver Gang Udgiftstallet stiger 10 pCt., samtidig med at man anvender Tjenestemandlovens Udgiftstal i dets Helhed og derfor som Basis nu anvender et Udgiftstal paa 2 250 Kr.

Ved Udløbet af Gyldigheden af denne Bestemmelse pr. 1. April 1947 mener man i Overensstemmelse med Bemærkningerne foran vedrørende Reguleringen af Dagpengenes Maksimumsbeløb hverken at burde forlænge Bestemmelsen eller falde tilbage paa Arbejdsløshedslovens Reguleringsbestemmelse, men at burde regulere paa Grundlag af Detailpristallet. Da der ikke her er nogen Begrundelse for at se bort fra Udgiften til Husleje, vil Detailpristallet kunne anvendes direkte ved Reguleringen af de omhandlede Indtægtsgrænser og Intervaller.

Med Hensyn til i hvilket Omfang Indtægtsgrænserne og Intervallerne bør følge Pristallets Svingninger, stiller man — paa samme Maade som med Hensyn til Dagpengenes Maksimumsbeløb — Forslag om fuld Regulering, idet et Fags Evne til selv at bære en Del af Udgifterne ved Arbejdsløshedsunderstøttelserne maa antages at staa i direkte Forhold til Prisudviklingen. Man følger herved den Linie, der blev lagt ved § 12, Stk. 1, i Lov af 31. Januar 1946, hvorefter der som foran nævnt blev ydet fuld Regulering efter Udgiftstallet i Tjenestemandloven af 1931. Med Hensyn til hvilken Betydning Bestemmelsen i § 12, Stk. 1, i Lov af 31. Januar 1946 har haft, kan det oplyses, at der paa Grundlag af de efter denne Bestemmelse regulerede Indtægtsgrænser for Regnskabsaaret 1945—46 vil blive udbetalt de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser og disses Fortsættelses-kasser som Tilskud efter Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 1, og § 19, Stk. 9, jfr. § 13, Stk. 1, et samlet Beløb af ca. 61 Mill. Kr., medens der, hvis Indtægtsgrænserne var blevet reguleret efter Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 1 d), kun vilde være tilkommet Kasserne ca. 57,5 Mill. Kr.

Man stiller endvidere Forslag om at føre Indtægtsgrænserne og Intervallerne à jour, saaledes at de paa Grundlag af det